

Scen 4. Kålmasken

Alice:

Nu är det inte roligt att byta storlek längre. Så här liten kan jag inte vara. Det här är ju farligt. Hur skall jag nu bli stor igen? Jag är ju inte större än en kålmask. Det är ju larvigt.

Hon har kommit fram till en svamp. På svampen sitter en kålmask, och röker vattenpipa.

Kålmasken: *(stött)*

Vad är det för larvigt med det?

Alice:

Ursäkta, det var fult sagt av mig. För er är det säkert hur bra som helst att vara så liten som en kålmask men för mig är det larvigt.

Kålmasken:

Varför det?

Alice:

För att jag hela dagen har varit fel storlek.

Kålmasken:

Vad är fel storlek?

Alice:

Det att man inte är sig själv. Som man ska vara.

Kålmasken:

Vem är du?

Alice:

Det... det vet jag knappast... jo, jag vet ungefär vem jag var när jag steg upp i morse.

Kålmasken:

Jaha.

Alice:

Att vara olika stor om och om igen hela dan känns underligt.

Kålmasken:

Det känns det inte alls.

Alice:

Du kanske inte har märkt det än, men du är en kålmask en kort tid och sen du blir puppa en vacker dag – och sen en fjäril efter det. Då tror jag nog att du kommer att känna dig lite underlig.

Kålmasken:

Inte ett dugg.

Alice:

Ja, du kanske känner det annorlunda men det sku vara underligt för mig att bli en fjäril.

Kålmaskens sång:

Håll dej lugn, man är rund
ett ljusgult ägg, en stund
men i genen finns arv
som gör dig till en larv.

Håll dej lugn, du blir grön
lång och larvig, och skön
du kryper en stund
tills du igen blir rund.

Håll dej lugn, och ligg still
en puppa du formas till
ligg i ludd ett tag
kläcks som fjäril en dag.

Och flyg bort!

Alice blir surmulen och börjar gå.

Kålmasken:

Kom tillbaka. Jag har nånting viktigt att säga till dig.

Alice vänder hoppfullt tillbaka.

Kålmasken:

Håll dig lugn.

Alice:

Var det alltihop?

Kålmasken:

Nej. – Hur stor skulle du vilja vara?

Alice:

Jag skulle gärna bli lite större. Det är så ynkligt att bara vara sju centimeter.

Kålmasken: *(stött)*

Det är alldeles lagom.

Alice:

För dig kanske. – Jag önskar att kräken här i Underlandet inte var så lättstötta.

Kålmasken:

Själv är du. –

Tag en bit från den ena sidan av den här svampen och du blir större. Tag en bit från den andra sidan av svampen och du blir mindre. Men först när jag har gått.

Alice:

Jaha, tack så mycket då.

Alice håller på att bli otålig och arg men väntar medan kålmasken röker. Kålmasken gäspar ett tag och vaknar sedan till. Till slut masar den sig ner från svampen och kryper bort.

